

**יחסים
תכנית עשירה**

בכל ארץ תרבותית בעולם קיים ספורט מתורבת שהוא מעין ממלכה אחת גדולה ומתוכננת המשתרעת על מגרשי כדורגל, איצי טדיוני אתלטיקה, אולמות כדורסל, בריכות שחייה, המתכננים הם צבא של מאמנים ומארגנים העורכים אימונים סדירים, תחרויות, מפגשים תכנית שנחית מלאה של כל המפעלים מראש.

ישראל אינה נמנית על אותן הארצות. היא עברה, לדעתה, את גיל הבגרות, אינה זקוקה לכל השטריות האלה. אמנם אין לרשותה הציוד הדרוש, צבא המאמנים ואולמות דם פורט. אולם היא גאה על התכנון הקיים בספורט שלה. לגביה אין צורך בתכנית שנתית מקיפה של תחרויות מפעלים מקומיים. תכנית זו, אומרים בישראל, אין צורך להמציא; היא מונחת באחד התיקים, במשרדי התאחדות הספורט הבינלאומית בפריז. בתכנית: רשימת כל האליפויות העולמיות, האירופיות, או האסיאתיות בענפי הספורט השונים.

החודש השתתפה ישראל בשתי אליפויות בעוד שמשחתפי השלישית עדיין מצפים לאשרות נסיעה. שני טיולים, לנאפולי (האיבקוח) ולמאדריד (טניס) ואולי גם למוסקבה (כדורסל) יעשירו אותם אלבומי התמונות של כמה ספורטאים. אולם הספורט הישראלי יוסיף להיות דל כשהיה.

השבוע, כמאה ימים לפני פתיחת המכביה הרביעית, המצב אינו שונה מזה שהיה לפני שלוש שנים. השינוי היחיד היה, שהפועל, המחוזק פי כמה מאשר אז, דרש עתה חלק בארגון המפעל. טוען הפועל: "המפעל הפך לפסטיבל לאומי, אינו עוד קנינו של המכבי. לא נכון כי הספורטאים הבאים מארצות חוץ הם חברי מכבי. בשורותינו כוחות ארגון ניים טובים, מדוע לא נשתתף גם אנו בארגון המפעל?"

טוען מכבי: "מפעלנו הוא מסורת של שנים. לא נותר עליו לעולם. הפועל חייב לקחת חלק במכביה. חלק ספורטאי פעיל, זה הכל".

חובב הספורט הישראלי יודע כיום בדיוק מה יקרה עתה: כמה שבועות לפני הפתיחה, ישלח ראש הממשלה שליח מיוחד שיפגש עם שני נציגי הארגונים, יסדיר את העניינים כדי "לא לעשות רושם רע על האורחים". שבוע לפני הפתיחה ילחצו נציגי הפועל וכבי את הידים בחמימות, ימהרו להזמין את מעילי הספורט ההגיניים.

בינתיים הפך הספורטאי הישראלי לגולם דומם המתעורר כל אימת שמאורעות גדר לים עומדים להתרחש, עד אז אינו עושה מאומה.

כאשר תעזוב המשלחת האחרונה של המכביה את הארץ יאנה לבטח שוב עסקן אל-מוני: "אלמלא הריב הארוך לא היינו נכשלים..."

**שחיה
שי לשחיית טהורה**

מאז הצליחה הוליווד לרכוש אל לבה של השחייה האמריקאית אסתר ויליאמס, הפכה לכוכב קולנועי, לא קבלה שום שחיית יינית אחרת, כל כך הרבה הצעות מסחריות מושכות, פרט לפטריציה ("פט") מקורמיק. פטי, בת למהגרים אירים, בעלת גוף גמיש ופנים נאות, זכתה ללא קושי בשתי מדליות זהב בקפיצה למים באולימפיאדת הלסינקי. כאשר חזרה למולדתה, עטו עליה אנשי הדסקי, הציטו, לה לקפוץ למים בפני המצלמה תמורת תשלום. אחת ההצעות הגיעה לסכום של 20 אלף דולר לשנה.

הספורטאית הצעירה (20) מקליפורניה, השיבה ללא היסוס: "ראיתי יותר מדי אנשים נפגעים כאשר הם הופכים למקצועיים. כסף לעולם לא יקנה את האושר".

התשובה היתה מכשיר תעמולה מצויין לגבי ראשי התאחדות השחיה, הם שיבחו את הקצצות האמיצה, ערכו לה נשפים מפוארים, פרסמו את שמה בכותרות ה"עונונים".

החודש, קיבלה פטי הזמנה לניו יורק, היא לא ידעה בדיוק מי המזמין, השם היה זר לה בהחלט. אולם היא באה. באולם המפואר

**מכביה
אלמלא הריב**

מספרים על בייב רות, גדול שקני כדור הבסיס בארצות הברית, כי פעם לפני תחרות מכרעת, זלל כמה מנות צהרים שהיו שייכות להשביע חזיר בר. כקנזס טעודה נטל תפוח עץ ארמדם, בלע אותו בנגיסה אחת. כאשר גרע בו מאמנו על כך, חיך רות, עלה על המגרש בבטחון האופייני לו. לאחר רגעים ספורים התברר כי בייב אינו מסוגל עוד לנוע. הוא העובר בלאונקה אל מחוץ לשדה. שם תפס בשרחל ילדו המעוצצן שא"ל: "הפסדנו?" התשובה היתה: "הפסדנו!" בייב קילל את עצמו הפליט ברוגז: "ידעתי שאסור היה לי לאכול את התפוח הארוך! אתו הדבר קרה גם בישראל. לפני פתיחת המכביה השלישית ב-1950 היו שני הארגונים, הפועל ומכבי עוסקים בריב קולני שמה שך כמה חדשים. השאלה היתה אז: שמה מעמדו של הפועל במפעל. התשובה באה דוקא ממשרדי ראש הממשלה, שם התערבו כמה פקידים גבוהים, קבעו כי הפועל חייב להשתתף במכביה, כגורם ספורטיבי גרידא. ההכנות באו באיחור, נבחרת ישראל נכשלה לחלוטין. טענו אז: הריב הוא שגרם למי שלה.

שחינית פטי מקורמיק
מי הזמין, בעצם?

30 אלף לירה. הפעם, היתה החלטה של קבוצת בלקפול נחושה: לנצח בכל מחיר. לא היה קשה לשער, על כך, את מצב רוח שחקניה כאשר יריבתה, בולטון, הביקעה, עד הדקה ה-56, שלשה שערים וספגה רק אחד.

כאן בא תורו של מאתיו. היתה זו הדמנות בלתי חוזרת להחזיר את העטרה ליושנה, והוא הצליח. למרות שלא הבקיע שום שער בעצמו, לא הטיל איש ספק כי היו אלה מבצעיו הפרטיים של ה"קוסם" שהביאו למפנה הדרמטי. במצב של 3:1 לרעתם, תקפו חלוצי בלקפול בניצוחו של מאתיו, שעבר את הגנת היריב בטכטיסי מרהיבים, הגיש כדורים נוחים לרגלי חבריו. הם הבקיעו שלשה שערים במחצית השנייה.

בלקפול זכתה בגביע בפעם הראשונה בתולדותיה. מאתיו הגשים את חלומי כמה עתוננים מחו על תכניתו להניח את נעליו בארון. "עוד היום", כתבו, "הוא שווה 30 אלף לירה".

של מלון וואלדורף-אסטור ה קיבלה בתשרי אות כאלפיים לובשי בגדי ערב. גבר בגיל העמידה העניק לה צלחת מוכספת עליה היה חרוט: "לאות הוקרה לספורטאית טהור, מלשכת הספורט של בני ברית בניור יורק".

תהילה תמהה כיצד הגיעה למסיבה יהודית טהורה זו. אחר נחברר לה כי כמעט כל הנאספים תופסים מקומות ראשונים בתעלה בהתאחדות הספורט האמריקאית.

פטי הודתה בהרכנת ראש, הבטיחה לנצח גם באולימפיאדת מלבורן ב-1956. אחר הרבה ברוב פאר למלון פרמונט, שהתה על חשבון בעליו, שמואל אורנשטיין, משך שבוע שלם בניו יורק, בה לא חסר לה דבר.

העיר אחד הפעילים של בני ברית: "בעזרת כמה נערות כמו פטי אפשר היה לאסוף מיליונים למגבית המאוחדת".

**כדורגל
הקוסם הביא גביע**

100 אלף צופים קמו על רגליהם, אל מלכה נצור נוגו, המלכה אליזבת השנייה נכנסה לאיצטד וומבלי. נשמעה שריקה ובה מאורע הספורטאי הגדול ביותר באנגליה החל בשאגת אדירה שיצאה מפיות הנוכחים. המאורע: משחק הגמר על הגביע האנגלי בכדורגל.

לפני שנה עדיין ירבה אליזבת לצד אביה, המלך ג'ורג' הששי, ראתה את קבוצת בלקפול מוכרעת על ידי ג'וקסל. היתה זו הפעם השנייה שקבוצת בלקפול עלתה לגמר, והפעם השנייה בה נוצחה במשחק. השנה חוללה בלקפול סנסציה: היא הגיעה בשלישית להמבלי והפעם התיצבה מולה בולטון וונדררס.

שלא ככל שחקן אנגלי, המוכיר ברטס את המלה וומבלי, עלה סטנלי ("הקוסם") מאתיו, הקיצוני השמאלי של בלקפול, בלי כל פחד. הוא הכיר היטב את המגרש, לחץ את ידי המלך כמה פעמים, עם קבוצתו ועם הנבחרת הלאומית.

מאתיו, אחד השחקנים הטובים בעולם, לא נכלל בזמן האחרון בנבחרת אנגליה. משחקו האינדיבידואלי המופלא, שליטתו המוחלטת בכדור ושיוו משקלו הבלתי רגיל, היו אמנם שובי לב והוא זכה להערצת הקהל. אולם למרכיבי הנבחרת היתה דעה אחרת: מאתיו שיחק יותר מדי עם הכדור, הפריז לקבוצתו, גילו החל נותן גם הוא את אותותיו.

אולם לגבי בלקפול, מאתיו היה עדיין קוסם. השמועה שעברה מפה לאון היתה שהוא עומד לנטוש את הקאריירה שלו, יעשה הפעם מאמץ עליון לסיימה בכבוד.

חשבון מדיני

מאוזן: 1. בעיר בירה זאת שוכנת המפקדה הראשית של האמנה הצפון-אטלנטית; 5. בטעות נחשבת עיר זאת כבירתה של שווייץ; 10. קצין מטשרת ישראל שהפך קונסול ישראל בצ'יקגו; 12. תחת דגלן לוחמים הכוחות בדרום קוריאה; 14. לא המיד מבתי מדינאי בין טוב ו...; 16. הם נמצאים בתוך ספר; 18. מלת הסבר; 19. שם כולל למפלגות ה"רכושניות, הלאומניות והבורגניות; 21. מתומך כי חואן פרון; 22. פרי זה הוא מוצל היצוא הישראלי העיקרי; 23. "הלוא זה... מוצל מאש" (זכריה ג'); 24. כל מכתב נשלח מאת מישהו... מישהו; 25. האם יהיה קטן, במלה אחת; 27. שר החוץ המרחבי בעל השם הקצר ביותר; 30. אחת ממכות מצרים; 31. דוד הכהן מקחה להפוך בה ציר ישראל; 33. יהונתן לרוד; 35. הראשון לחודש זה הוא חג הפועלים הבינלאומי; 36. בארצות רבות מושמים מתנגדי ה"משטר מאחורי גדר עשויה מהחומר הזה; 38. צעיר סגני שר החוץ לסובייטי; 39. בעזרתו מוציאים גם דיפלומטים סקקים מן הבקבוק; 40. גורג' הששי לאליזבת השנייה; 41. רבן יוחנן בן זכאי קיבל אותה מטיטוס; 43. בכתוב המספרי היה צריך לכתוב "יו" ככה; 44. אל סיינוסי הוא מלכה; 46. קריאת התפעלות; 48. המאוכלסת בין הדימוקרטיות העממיות באי-

			8	7	6	5		4	3	2	1
13					12		11			10	9
	18					17		16		15	14
							21			20	19
		24						23			22
			28		27			26		25	
									30		29
		32				31					
							35			34	33
					39						38
	43				42		41				40
						46		45		44	
											48

רופה; 49. גנרל אמריקאי בשירות או"ם, ש' היה בתפקיד במרחב.

מאוזן: 2. נשיא אסיאתי; 3. אחת משכ"נות ישראל; 4. יום, אליו פותחת תעלת סואץ דרך; 6. יש אומרים, אבל בשתי אותיות; 7. הזוג היהודי שנדון למות באשמת ריגול ה"אטום; 8. מפרדי בין ישראל לקפריסין; 9. אחד משלושת יורשי סטאלין; 11. שמה היפאני של יפאן; 13. הצבע שהפך רוזן; 15. מכונת מבכרים מדינאים לא לסגת (בעיקר כשהיא של-הם); 17. מהפכה שאינה מצליחה; 18. אליו שואפים רוב הפוליטיקאים; 20. הסבא שלו הוא ראש ממשלת ישראל; 23. העץ שהסכים לקבל עליו את המלכה, במשל יותם (שופטים ט'); 26. כאשר איש זה עמד בראש השלטון באנגליה של העת החדשה, היא היתה רפובליקה; 27. סמל התנ"ך לצבע האדום; 28. כאשר דברי המדינאי אינם עוזרים הוא מדבר; 29. אחד משלושת ראשי עיריית ירושלים היהודיים; 31. צייר ישראלי ששימש כצייר; 32. תנועת ריגול עברית; 34. חצי האי מפיץ הקוראן והנפט; 35. פעם היה שמה פ. ק. פ.; 37. מה שלך חר' מד לו; 39. תוארו המוסלמי של סיר עבדול רחמן מסודאן; 42. מה שמפריד בין פלשתינה לעבר-הירדן; 44. מספר הצדיקים הגעלמים; 45. תואר מושל בצפון אפריקה; 47. רחמנא ליצלן וכן רוצה לומר.